[2019] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1141

ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਬਾਬੂਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ORS.

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3367) ਅਪ੍ਰੈਲ 02,2019

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908:

ਜਾਂ. ਸੱਤਵਾਂ ਆਰ. 11 – ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ-ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ-ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੂ/ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਬੇਨਾਮੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ (ਪ੍ਰੋਹਿਬਸ਼ਨ) ਐਕਟ-ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਕੇਸ ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 4(3) ਬੇਨਾਮੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਯੂ/ਐਸ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਐਕਟ ਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੱਤਵਾਂ ਆਰ. 11 ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ-ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ/ਜਾਂ। ਸੱਤਵਾਂ ਆਰ. 11 ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਤਵੇਂ ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੇਨਾਨਮੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡੈਮਰਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ

ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 13] [1151-F-H; 1152-A]

ਪੋਪਟ ਅਤੇ ਕੋਟੇਚਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਸਟਾਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (2005) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 510: [2005] 2 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1030-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 342: [2012] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 480; ਆਰ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ LRs.v ਰਾਹੀਂ। ਪਦਮਿਨੀ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਈਆ

ਐੱਲ. ਆਰ. ਰਾਹੀਂ। (1995) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 630: [1995] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 715-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2012] 5 ਐੱਸਸੀਆਰ 480	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[1992] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 15	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 8
[1995] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 715	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[2005] 2 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1030	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ	ਪੈਰਾ 13

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ No.3367 ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. No.511 2016 ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ, ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਜੈਪੁਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਆਰ. ਕੇ. ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਰਜ ਸਿੰਘ, ਕੁਮਾਰ ਗੌਰਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤੂ ਰੇਨੀਵਾਲ, ਪੀ. ਦਿਆਲ, ਰਾਹੁਲ ਡਾ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਯਲ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸਾਰਦ ਕੇ. ਆਰ. ਸਿੰਘਾਨੀਆ, ਮਿਲਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਹਿਨੀ ਮੂਸਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 2016 ਦੇ ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. No.511 ਵਿੱਚ ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 18.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਸ੍ਬਾ ਫਤਿਹਪੁਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨਃ

(a) ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ;

(ਅ) ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ;

(c) ਸਾਬਕਾ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ;

(ਡੀ) ਸਾਬਕਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਦੁਕਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ;

(e) ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਸੀ;

(f) ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਈ ਜਾਵੇ।

(ਜੀ) ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ;

(ਐੱਚ) ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(i) ਦੂਜਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(ਜੇ) ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬੁਢਾਪੇ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ 19.07.2002 ਉੱਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੀਕਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2006 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ No.126 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਨੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਤਵੇਂ ਨਿਯਮ 11 (ਸੰਖੇਪ 'ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.' ਲਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1988 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ' ਐਕਟ 'ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਸੀ।

5. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਤਵੇਂ ਨਿਯਮ 11, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 23.09.2016 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀਃ

“11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ-4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ/ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ-7 ਰੂਲ-11 (3) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2016 ਦਾ ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. No.511 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 18.08.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀਃ

“ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਏ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਫੰਡ/ਸਰੋਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, 1988 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਾਮੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਭ/ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 1988 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 14.03.2002 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 14.3.2002 ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਃ "ਮੈਂ, ਬਾਬੂ ਲਾਲ ਸਵਰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਮਹਿਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਾਤੀ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਨੇੜੇ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਥ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਫਤਿਹਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਸੀਕਰ (ਰਾਜ) ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹਾਂ।

ਸਰਸਵਤੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਸ੍ਬਾ ਫਤਿਹਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਕਮਰੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ (ਦੁਕਾਨ) ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਕ੍ਰਿਪਟ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਬਣੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਵੰਡ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। "

8. ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀਆਂ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 2016 ਦੇ ਐਕਟ 43 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਃ

"4. ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ। — (1) ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (2) ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, - (a) ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ”

10. ਮਾਰਸੇਲ ਮਾਰਟਿਨਜ਼ 1 ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ -

“28. ਫਿਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ।

29. ਉੱਪਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

30. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਆਰ. ਨਾਥ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) (ਬੀ) ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਵੀ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-ਇੱਕ ਜੋ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭਾਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

31. ਸ਼ਬਦ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ" ਨੂੰ 1988 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

32. ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਦੁਆਰਾ "ਫਿਊਡਿਸ਼ਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੈਕੰਡਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ

“ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਧਿਰ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ

ਉਹ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸੰਬੰਧ ਜੋ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ 'ਭਰੋਸੇਯੋਗ', ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਉੱਦਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਟਰੱਸਟੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

33. ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਸਥਾਈ ਐਡੀ. (ਵਾਲੀਅਮ. 16-ਏ, ਪੀ. 41) "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ

“ਇੱਕ 'ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੰਬੰਧ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਵਾਰਡ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਵਾਰਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੰਬੰਧਾਂ, ਅਤੇ 'ਗੁਪਤ ਸੰਬੰਧ' ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦੂਜੇ ਸੰਬੰਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, 'ਭਰੋਸੇਯੋਗ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਰਪੱਖ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ”

34. ਬਲੈਕ 'ਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (7ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੀ. 640) "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧਾਂ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ

" ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ. —ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧਾਂ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ-ਲਾਭਾਰਥੀ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ-ਪੱਖ, ਏਜੰਟ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ-ਕਲਾਇੰਟ-ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨਃ (1) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਖੰਡਤਾ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, (2) ਜਦੋਂ ਏ

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, (3) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ (4) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਵੱਕਿਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕਰਤੱਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। "

35. ਸਟ੍ਰੈਂਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈਃ " ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ। —ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਤਹਿਤ ਪੈਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡੈਟਰਜ਼ ਐਕਟ, 1869 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਜਾਂ ਏਜੰਟ, ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਲੰਡਨ ਏਜੰਟ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ , ਜਾਂ ਉਹ ਧਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਟਰੱਸਟਾਂ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਧਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

36. ਬੌਵੀਅਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ

"ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

37. ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸੀ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਈ. ਬਨਾਮ ਆਦਿੱਤਿਆ ਬੰਦੋਪਾਧਿਆਏ 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਵਿੰਦਰਨ, ਜੇ.

ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ" ਅਤੇ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈਃ (ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 524-25, ਪੈਰਾ 39)

" 39. 'ਭਰੋਸੇਯੋਗ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। 'ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਲਾਭਾਰਥੀ) ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਭਰੋਸੇਯੋਗ) ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ (ਲਾਭਾਰਥੀ) ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਲਾਭਾਰਥੀ ਜਾਂ ਲਾਭਾਰਥੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਜੇ ਲਾਭਾਰਥੀ ਨੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰੇ। "

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।

38. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਭਰੋਸੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। "

11. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 42 ਅਤੇ 43 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆਃ -

"42. ... ...ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਰਾਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ।

43. ... ... ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "

12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਕੇ. ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 2 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਹਨ। 13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਤਵੇਂ ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਡੈਮਰਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੋਪਟ ਅਤੇ ਕੋਟੇਚਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ 5:

“10. ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਦੇਸ਼ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ”

14. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 2006 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

15. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate